

Title: MOTHER'S DAY

Preached by Dr. w euGENE SCOTT, PhD., Stanford University
At the Los Angeles University Cathedral
Copyright © 2007, Pastor Melissa Scott. - all rights reserved

Titlu: ZIUA MAMELOR

Predicat de Dr. w euGENE SCOTT, PhD., Stanford University
In Los Angeles University Cathedral
Copyright © 2007, Pastor Melissa Scott. – toate drepturile rezervate

Ziua Mamelor

Nu am fost asa de devotat la Cathedral cum am fost in alte parti, cand vine vorba de predicarea acestui mesaj pe care-l predic in fiecare an. In acest an m-am intors la acea structura. Si acest mesaj este Ziua Mamelor; ma intorc la mesajul annual pe care il am in desfasurator. Titlul este Dumnezeu Nu Putea fi Pretutindeni?... Asa ca le- a Creat Pe Mame! Cred ca este o mama chiar acolo in strana aceea, daca vrea vreo camera poate s-o filmeze.

Dumnezeu Nu Putea fi Pretutindeni?... Asa ca le-a creat pe Mame! Este un vechi proverb Evreiesc. Am pus un semn de intrebare dupa el pentru ca noi stim, atunci cand ne gandim la asta, ca Dumnezeu poate fi pretutindeni. Asta este doctrina Omniprezentei. Si observ ca cineva care a reprinted mesajul, a decis sa schimbe semnul intrebari intr-un semna al exclamari, asa ca este bine; este un gand frumos si minunat. "Dumnezeu nu putea fi pretutindeni, asa ca le-a creat pe mame"; si poate ca un semn al exclamarii este bine venit, pentru ca Dumnezeu poate fi pretutindeni lucrând cu mame prin Duhul Lui. In aceasta carte am cateva citate despre mame. O sa le citesc din nou – probabil ca vor fi noi pentru multi dintre voi cei care ati venit din familia Casa Regelui, de ultima data cand am predicat asta.

"In ziua Judecatii, Ingerul care inregistraza tot
va ierta mult celui care poate spune,
eu nu mi-am cunoscut mama niciodata."

- Charles Lamb

"Sunt tot ceea ce mama mea m-a facut"

-John Quincy Adams

"Cea mai curajoasa lupta din toate timpurile;
Sa-ti spun ce si cand?
Pe hartile lumii nu o vei gasi,
a fost luptata de mamele oamenilor.

-Juaquin Miller

O mama este totusi o Mama,
cel mai sfant lucru de pe lume.

-Coleridge

“Barbatii sunt ceea ce mamele lor ii fac”

-Emerson

“Pentru soldatul care cade pe campul de lupta
noi oferim medalii de bronz.
Dar pentru o Mama este o batalie fara glorie.
Ea nu poarta medaliile natiunilor.
Insignele ei sunt ridurile de pe fata.

-Necunoscut

“Pentru o mama, odata cu anii vine si suferinta
dar asta nu o face sa iubeasca mai putin”

-Woodsworth

Ea este o binecuvantare, Dumnezeu a facut sa fie asa,
Iar faptele sfinteniei in fiecare saptamana
Curg in tacere precum zapada.

-Lowell

Unii, de Ziua Mamelor poarta culoarea unei flori, asta reprezentand ca mama lor a trecut la neexistenta. O alta persoana care a infruntat aceasta experienta, si isi aduce aminte de mama ei, a scris urmatoarele:

Ea -ntotdeauna ne vegea
Cu teama de intarziam
La geam in toiul Iernii
La poart-n mijlocul verii.
Gandurile ei erau toate asa de concentrate asupra noastra-
Nu ne putea uita pentru nimic
Si cred ca acolo unde este acum
Inca vegheaza asupra noastra.
Ne-asteapta sa venim acasa la ea,
Cu teama daca intarziam-
Uitanduse pe geamul cerului,
Rezemandu-se pe poarta Raiului.

—Margaret Widdemer

Si deja am zis-o, Evreii au o zicala din proverbele lor “Dumnezeu Nu Putea fi Pretutindeni?... Asa ca le-a creat pe Mama!” Dar daca merge un pas mai departe, Dumnezeu care poate fi orice, poate fi si o mama.

Geneza 17:1 “Domnul i S-a aratat lui Avram, si i-a zis: "Eu sunt Dumnezeul Cel atotputernic.” El Shaddai: deriva de la shad care inseamna “san, piept”. De aceea Ell Shaddai inseamna “cel care alaptea” si are intelegerea aceea in care o mama isi alaptea copilul neputincios la sanul ei; semnifica Cel care da tarie, cel care nutreste. Este unul dintre singurele exemple in biblie unde Dumnezeu se compara cu rolul unei mame atunci cand zice: “Eu sunt El Shaddai (Cel Atotputernic).” Ethel Clemance isi va aminti de tatal lui, Dr. Price, care obisnuia sa traduca acest cuvint prin “Dumnezeul Indejuns.” Dumnezeu care este de ajuns. De orice ai nevoie, El este indejuns. Cu singuranta acea mama care tine si protejaza acel copil la pieptul ei si se ingrijeste de tot ce este nevoie pentru taria si hrana acelui copil, descrie foarte bine imaginea despre Dumnezu; dar Dumnezeu este si mai clar in Isaia 66. Acolo zice El in traducerea King James “Cum mangaie pe cineva mama-sa” (Isaia 66:13) “Cum mangaie pe cineva mama-sa, asa va voi mangaia Eu.”

Mesajul de astazi trebuie sa ajunga la tine in locul in care esti. Nu este un mesaj in care vom deschide scriptura la adevaruri ale profetiilor care ne dau o intelegere a maini Lui Dumnezeu in istorie. Nu este o discutie teologica mai presus de punctul pe care l-am atins deja, si anume ca de doua ori in Scriptura – cel putin in aceste doua locuri - Dumnezeu lasa conceptul sau perceptia rolului unei mame pe pamant; se lasa prins in revelatia pe care ne-o da El, sa descrie ce va fi pentru poporul Sau.

Isus a folosit simbolul tatalui cand a vorbit de “Tatal nostru din ceruri”, El face o comparatie in care zice, daca mergi la un tata pamantesc si ii ceri paine, el nu-ti va da o piatra; daca mergi la un tata pamantesc si ii ceri peste, el nu-ti va da un sarpe. La fel, face El legatura- Tatal nostru din ceruri iubeste sa va dea daruri bune. Daca Isus ne arata ceea ce toti stim – iubirea unui tata pamantesc- putea sa eleveze totul si sa spuna, tot ce-ati putut percepe din acea expresie pamanteana, Tatal nostru din ceruri este mult mai mult..., asta este directia mea astazi si in aceasta carte; sa ma uit la mame pamantene in dragostea si expresia lor consolatoare, pentru ca aceasta zi ne da ocazie sa ne concentram pe ceea ce sunt mamele si ce vor ele si ce fac ele.

Ma pot uita la o mama pe care o gasim la inceputul Scripturii. Sa ma uit la dragostea ei, si sa spun din nou “Cum mangaie pe cineva mama-sa, asa va voi mangaia Eu” ; cat de mult azi ca in fecare zi pot sa ma bazez pe Mama noastra din ceruri, care este “El Sadai” si care ne spune, “daca vedem atata dragoste la mama noastra pamanteasca, cu cat mai mult Mama noastra cereasca ne va avea ingrijii”. Din pacate nu-i avem pe toti feministi aici astazi. Dar sa le spuneti voi. N-o sa le vina sa creada ca am predicat acest mesaj.

O sa ma uit la trei mame pe care la gasim in Biblie:

Iochebed Trebuie sa mergem inainte putin la Exodul 6 si acolo gasim numele mamei lui Moise. Ea ne ofera un punct de vedere orientat specific intr-o anume situatie, un punct de vedere a iubiri unei mame pe care l-am vazut si pot spune: “Cu atat mai mult, Tatal nostrum din ceruri”. Stim cu toti istorisirea. Cei cam 400 de ani se apropiu, cand Dumnezeu i-a promis lui Avraam ca poporul lui era sa fie purtat; dus...; descendenti lui, acei care erau dusi si tinuti in sclavie, aveau sa fie eliberati si sa se intoarca in locul promis lui Avraam. Faraon stia despre aceste profetii. Stia ca ele erau pentru vremea lui, asa ca a ordonat eliminarea fiecarui copil mascul, nascut intre sclavi, asa incat sa elimine posibilitatea unui eliberator de a creste si deveni mare – toti copiii de parte barbatesca erau aruncati in Nil ca prada pentru crocodili.

Iochebed- primul nume in Scriptura asociat cu Iehova. Este un cuvânt inrudit și complex care asociază numele ei cu Iehova, iar literar înseamnă “gloria lui Iehova.” Era însărcinată, iar în timp ce copilul se dezvoltă înăuntrul ei, locuind într-o mică colibă construită din pământ și radacini, teama creșterea odată cu creșterea copilului. – “Oare va fi fată, sau băiat?”...asta se întâmplă în timp ce ea știe că dacă este băiat va fi aruncat de îndată în rau- omorât. Și cu siguranță...copilul se naște și este băiat.

Vreau ca Iochebed să personalizeze iubirea unei mame pentru cei fără speranță și pentru nevoiași; pentru cei care sunt prinși într-o circumstanță – în cazul acesta nu din alegerea lui Moise; ... pentru cei care sunt prinși într-o circumstanță care este peste puterea voastră, o neajutorare și o lipsă de speranță care te înconjoară și care transmite un singur lucru: distrugerea ta, anihilarea ta, sfârșitul tău. O vad această mamă Iochebed cu acest copil a cărui planșet aduce amenințarea unui descendent soldat. Privește această mamă care era o sclavă fără drepturi de nici un fel. Timp de trei luni a reușit să-l ascundă – a reușit să suprimă plângerile lui de a fi auzite, timp de trei luni întregi.

Sunt trei mame aici care știu stresul acelor prime trei luni. în fiecare oră, în fiecare zi: “oare îl va găsi cineva?” iar el nu putea face nimic, Moise nu putea face nimic.

Ea pune la cale un plan. Într-un fel sau altul reușește să aducă radacini și pământ de pe malul râului și face un mic cosuleț. Într-un fel sau altul reușește să gasească locul de scaldătoare din fiecare zi, al printeselor. Sunt sigur că nu era ceva de care știau toți sclavii. Cumva reușește să se străcoare printre strazile aceluiași oraș în Memphis cărând fiul ei, știind că în orice moment dacă va fi descoperită, el va fi ucis. Cumva reușește să-l așeze în cosulețul făcut din radacini în locul exact de unde el poate să plutească până în locul în care printesa egiptului îl va avea în câmpul ei vizual.

Iar într-un fel sau altul ea reușește să o ascundă pe fiica ei Miriam ca atunci când printesele îl descoperă pe Moise...Și cu siguranță, asta din cauza că el era...asa cum îl descrie Scriptura, un “copil frumos”, printesa vrea să-l păstreze; iar timpul în care Miriam în care deodată apare în scenă – pentru că printesa a recunoscut că copilul era Evreu-, ea spune, “Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile Evreilor, ca să-ți alăpteze copilul?” Și cu siguranță – știți restul povestirii- el este crescut ca un print în casa lui Faraon, și prin decizia lui el îi eliberează pe ai lui.

Fiecare dintre aceste mame va direcționa acest mesaj într-un fel în care nu toți și-l vor putea însuși. Această parte din mesaj este pentru acei – și sunt sigur că ei sunt doar o minoritate în acest grup de oameni, acei care sunt sub un stres din cauza circumstanțelor, care va lăsa fără ajutor și speranță. Iar apoi sunt cativa care ascultă la televizor. Mesajul este axiomatic; această mamă pământea simbolizează ceea ce fiecare mamă știe despre dragostea nemuritoare a unei mame: ea nu renunță în acele circumstanțe; nu acceptă inevitabilul; va găsi o cale indiferent cât o va costa, pentru a elibera acest copil din aceste circumstanțe care par fără cale de ieșire. Ea a găsit o cale cu resursele ei minuscule, chiar dacă era o sclavă. Ea a găsit cu dragostea ei nemuritoare și nerenunțândă pentru cel fără de ajutor, ea a găsit o cale.

Faceți voi transpunerea: Mama noastră cerească- să folosesc acea frază fără a mă scuza sau fără altă explicație, Mama noastră cerească, diferită de Iochebed, este de asemenea Domnul Ostirilor. El nu are nici o limită în abilitățile Lui. El are toată creația la dispoziția Lui.

Tot ce-mi spune Iochebed este că în inima Lui Dumnezeu pe care o vedem revelată în Isaia 66, “Cum mănâncă pe cineva mama-să, așa va voi mănâncă Eu,”...în acea inimă a Lui Dumnezeu este aceeași dragoste, “Dacă o mamă pământea nu va renunța niciodată, nu va accepta moartea și nu se va opri din a găsi o cale să elibereze pe cel fără de ajutor, cu cât mai mult Tatăl vostru din ceruri

va va elibera pe voi?” Aceasta este baza versetului din Scriptura care spune, “Nicidecum n-am sa te las, cu nici un chip nu te voi parasii.” Si vom vedea aceste afirmatii din nou. Aceste este Dumnezeu, Mama noastra cereasca in dragostea Lui pentru cei fara de ajutor. Poate ca esti neajutorat; Mama noastra cereasca este un Ajutor Atotputernic. El nu va renunta. El nu te va lasa fara ajutor.

A doua mama. Vreau sa ma uit la ea dntr-o alta perspectiva pentru ca a fost asa de glorificata, exagerata si crezuta ca fiind divina, incat natura ei pamanteasca, adevarata parte a ei, a fost uitata. Ioan 19, versetul 25: Maria – numele cel mai popular din intreaga lume. Ultima data cand am facut cercetarile a fost cu mult timp inainte – 1957: erau 3.720.00 numite Maria in aceasta tara. Oriunde te-ai duce, ea este profund onorata in intreaga lume.

In aceasta carte, vorbesc despre o calatorie in Tahiti – o mica biserica intr-o insula din nord. Cel mai important personaj: Maria. Delimitarea acelu platou-orizantal este La Paz, Bolivia – sigurul aeroport din lume unde avioanele zboara catre pamant; cel mai mare aeroport din lume. Cand parasesti aeroportul si vezi Anzii la distanta, dintr-data cobori pe-o coasta si pe drumuri intortochiate, pana ajungi jos in La Paz care sta asezat intr-o vale sub coasta. Veneam pe acel drum accidentat a trebuit sa oprim si sa parcam. Ne apropiam tot mai mult de imaginea Mariei in care sagetile ii stapungeau inima, ceea ce-a ce-a ramas si din spusele lui Simion; ea a fost elevata de catolici, la statura de finta divina.

Ei au exagerat rolul unei mame, chiar daca ea trebuie sa exprime acel punct de vedere al mamei care se potriveste lui Christos; ar asta pentru ca ei au uitat ca Dumnezeu nu a avut nevoie de Maria sa fie mama. El detinea acea calitate in El insusi.

Vreau sa a uit la Maria, nu ca fiind de natura divina, ci umana. Vreau sa ma uit la ea asa cum o descrie Noul Testament: una care nu -L intelegea pe fiul ei; una care-L vedea - in ciuda profetiilor care i-au fost date, - prin ochii ei carnali mult prea des. Vreau sa ma uit inlauntrul sentimentelor ei umane de renegare, de neintelegere a Fiului ei, sa vad frica ei atuni cand El era atarnat si murea pe cruce. Si totusi Ioan 19:25 spune: “Langa crucea Lui Isus, statea mama Lui...langa crucea Lui...statea mama Lui” – ea simbolizeaza dragoste pentru cel abandonat.

Asa cum Moise este vazut la inceputul acestui mesaj fara de ajutor – cei care se simt fara de ajutor se pot identifica; Isus este cadrul particular pentru acest moment particular, vazut din punctul de vedere al mamei (in loc de, divin – cu – intelegere – profetica), era abandonat de toti oamenii, sa citez Isaia: “Ei au venit la ai Lui, dar ai Lui nu L-au primit”.

Ea-Il urmarea in timp ce era condus pe strazi, in timp ce se zbiera la El, era scuipat, cand isi cara singur crucea. Statea acum si privea baiatul care crescuse in bratele ei. In ciuda a tot ceea ce predica El, ea totusi nu putea sa ajunga la nivelula ceta de intelegere, ca defapt EL nu era al ei; ea era onorata mi presus decat toate femeile sa poarte pe Isus Fiul Lui Dumnezu. Pentru ea, El era Fiul ei. Iti poti imagina frustratea ei atunci cind El era de 12 ani, cand nu-l gaseau nicicum, atunci cand au plecat de la Ierusalim; ea spune atunci “Tatal meu si eu te-am cautat – tatal tau si eu” El ii raspunde chiar si atunci cu o afirmatie care era misterioasa pentru ea: “Eu trebuie sa fiu in casa Tatalu Meu,” asta inseamnand Tatal Lui din ceruri.

La scurt timp dupa ce-am scris aceasta carte, am stat la lumina lunii pe varful muntelui Tabor in Israel timp de o ora, uitandu-ma la luminile din Nazaret si la dealurile mici care ii delimiteaza teritoriile; am meditat la evenimentele din Nazaret atunci cand El a inceput sa predice. Iar familia Lui – simtand resentimentele cetatenilor din oras, in urma celor spuse de Isus despre Sine, ei isi

batea joc de El si spuneau, “nu este ecesta fiul tamplarului?” - ...veneau sa-L elibereze de ceea ce stiau ei ca este o multime rautacioasa care cautau sa puna mana pe El, pentru a-L opri sa mai spuna unele dintre lucrurile pe care le-a spus despre El. Sa fi asa de rece indepartat, ca atunci cand Lui Isus i se spune, "Iata ca mama Ta si fratii Tai sunt afara si Te cauta". Iar El raspunde “Cine este mama Mea, si fratii Mei? Caci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Imi este frate, sora si mama.”

Inca nu intelegea in acest pasaj, repet, faptul ca-L vedea sangerand, Il vedea murind, abandonat de toti; dar totusi ea nu a renuntat, nu a abandonat si nu a cazut. A stat langa cruce in timp ce viata se scurgea. Iubire pentru cei abandonati. Sunt sigur ca nu a fost niciodata cineva pe pamant asa abandonat pe motive nedreptate cum a fost Isus din Nazaret. Si nu aduc inaintea noastra crucea si incarcatura ei teologica; ci o aduc cu intelegerea limitata a mamei Lui, dintr-o perspectiva pamanteasca. Pentru ea, fiul ei era rastignit intre doi hoti – era motivul repulsiei, urii, era obiectul respingerii. Dar ea nu-L respingea. Dragostea ei nu era instabila. E a stat – si sunt sigur ca fiecare mama stie sa simta durerea – in fiecare secunda cu Isus, alaturi de Tatal din ceruri care-Si vedea Fiul tratat in acel fel. Cu siguranta era in linia a treia, dar totusi a stat acolo. Ea nu-l abandona chiar daca intreaga lume Il abandonase.

Asa cum Iochebed poate sa-ti dea alinare – “Cum mangaie pe cineva mama-sa, asa va voi mangaia Eu.” – asa cum Iochebed poate sa te mangaie asa incat indiferent cat de lipsite de speranta sunt circumstantele tale sau ale mele, Mama noastra cereasca va gasi o cale in care sa ne putem odihni in bratele Lui, reprezentat in acest fel. Daca esti unul dintre cei care asculta la radio, televizor, sau esti aici astazi si ai simtit abandonare din partea tuturor, Mama noastra cereasca sta alaturi de noi si nu ne va abandona. “Pe cel ce vine la Mine”; intelege acest verset, “pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afara.” Aceasta este Mama noastra cereasca – fi fara griji daca El ne va lua si ne va trata ca pe restul lumii. Dragoste pentru cei abandonati.

O sa merg la 2 Samuel pentru imaginea celei dea treia mame. Numale ei este Ritpa.

2 Samuel 21. Ea era doar concubina lui Saul, nici macar iubita lui – o concubina care ia nascut doi fi. Saul Beniamitul a fost primul rege uns de Samuel peste Israel. La inceput Dumnezeu ia dat o inima noua si el a fost un rege bun; dar odata ce puterea lui a crescut, el sa schimbat atat incat isi termina viata prin sinucidere iar trupul lui este prins in cuie de inamici, intr-un zid langa Muntele Gilboa. Scridu-si epitaful lui inainte de moarte el spune: “Am lucrat ca un nebun.” Printre alte lucruri nebune pe care le-a facut, el a rupt un legamant vechi facut de Iosua in zilele cand Israeliti au intrat in Tara Promisa; Iosua a facut un legamant cu Ghibeoniti in care zicea ca Israeliti nu-i va distruge niciodata cu sabia. Saul, in aroganta lui, a rupt acel legamant. Ia omorat pe Ghibeoniti; a poruncit sa fie exterminati si ucisi cu sabia.

Dupa ce Saul a comis sinuciderea, iar David a fost uns ca rege, Ghibeoniti au venit la David; Dumnezeu ia pedepsit pe Israeliti din cauza pacatului lui Saul prin faptul ca a adus o foamete mare in tara. Foametea a lovit tara. Iar in strigatul catre Dumnezeu pentru aceasta cauza..., David cere raspuns din parte Lui Dumnezeu, iar Domnul zice, este din cauza ca Saul a rupt legamantul. Apoi el le cere Ghibeonitilor sa vina si sa faca tot ce se poate pentru ispasirea a ceea ce Saul a facut prin punerea omorarea natiuni.

A fost o zi dura, iar in descrierea acestei zile crude. O alta rama de referinta a fost ca ei au cerut in schimb pe cei sapte fi a lui Saul – ceea ce includea si pe cei doi fi ai concubinei lui, Ritpa. Ei i-au vrut pe acei sapte fi sa-i atarne pe un deal din Gibeah. David le-a dat pe cei sapte fi, si-au spanzurat pe un deal in Ghibeah. In timpul in care ei au fost atarnati acolo, Biblia spune ca a fost luna culesului

orzului care se face in Aprilie. Din Aprilie pana cand ploile au venit in Octombrie, acei fii aveau sa atarne acolo pe acel deal. Ghibeoniti isi planificasera sa-i lasae acolo pentru totdeauna.

Mama acestor doi fi, Ritpa dupa ce-a aflat unde erau ei spanzurati, inclusiv cei doi copii ai ei, merge la acel deal in acea vreme, cum am spus ca fiind culesul orzului in Aprilie; isi ia cu ea doar un sac fie sa stea pe el sau sa-si faca un adapost. Noapte si zi de la secerisul orzului pana la venirea ploilor in octombrie, Biblia spune ca ea a ramas acolo pe acel deal. Sa luptat cu pasarile in timpul zilei; cu animale noaptea. Aprilie..., Mai..., Iunie..., Iulie..., August..., Septembrie..., Octombrie...sapte luni. Sapte luni complete ea a stat acolo pe acel deal. Noapte si zi. Repet; luptand cu pasarile in timpul zilei si cu animalele noaptea.

Cu riscul de a fi revoltator, pemiteti sa fortez prin cuvinte, mintile noastre in legatura cu acele sapte trupuri care atarnau acolo. Carnea incepea sa putrezeasca si sa cada de pe trupul pe care soarele il inegrise; centimetru cu centimetru in timp ce treceau lunile, trupurile lor incepeau sa...(mirosul acela trebuie ca era revoltator) Sa ramai pe acel deal la picioarele acelor sapte cruci, asta insemna sa traiesti intr-o constanta stare de voma si o constanta expunere la transformarea trupurilor pana la oribilitatea si revoltatoarea imagine a lor, in timp ce carnea, centimetru cu centimetru cadea de pe oase; trupul putrezea bucata cu bucata; parti din el cadeau la pamant. Incerc prin cuvinte sa descriu un lucru care devine revoltator.

La inceput – poti simti emotiile ei si tragerea ei de inima, fiindca sunt copii ei atarnati acolo; dar in timp ce ea se lupta cu pasarile si animalele ei deveneau ceva revoltator, asa cum am spus. Dar asta nu a afectat-o pe Ritpa. Ea a ramas acolo in timpul noptii..., dimineti..., amiezii..., din nou noptii. Cu riscul de a-si pierde viata, ea sa luptat cu pasarile si animalele. Pana la urma David – inima mareatza pe care Dumnezeu o descrie ca si “un om dupa inima Lui” – pana la urma el aude vestea asta. Bulversat la auzul ei, a comandat sa se dea jos ce a mai ramas din acele trupuri, sa le puna impreuna cu oasele lui Ionatan si Saul, si sa le fie dat un loc de imormantare cum se cuvine; iar Ritpei, onoarea care i se cuvenea din cauza a ceea ce a suferit pe acel deal.

Daca Iochebed afiseaza pe Dumnezeu spunandu-ne, nu-ti dori sa mori, nu renunta niciodata, nu te lasa batut, nu te opri pana cand gasesti o cale sa-i eliberezi pe cei fara de ajutor; iar Maria significa acel atribut al mamelor care atunci cand toti cei care-L abandoneaza pe fiul ei, ea ramane alaturi; Ritpa ne arata acel aspect al dragostei neincetate a unei mame care va privi fii ei descompunandu-se si devenind imagini de teroare, dar dragostea ei nu se indeparteaza.

Daca aceste mame arata acel fel de iubire, cu cat mai mult in aceste zile cand sarbatorim ziua mamelor, putem sa trecem peste circumstantele noastre de neajutorare, abandonare, sau valoare a noastra in stare de descompunere si spunem “Cum mangaie pe cineva mama-sa, asa va voi mangaia Eu.” Oricare ar fi circumstantele tale astazi, ma bucur ca aceasta biserica exista pentru a predica dragostea Lui Dumnezeu, in loc de mizeria care e la moda astazi si care denatureaza aceasta natura a Lui Dumnezeu.

El este Dumnezeu si nu se schimba. El este El Shaddai cel care alina si mangaie. El este Dumnezeul tau si nu te va parasii sau abandona. Fi curajos in circumstantele prin care treci: “Cum mangaie pe cineva mama-sa, asa va voi mangaia Eu.”